

Three Poems by Chimay

Translated by Rongwo Lugyal

Dreamlike Karmic Residue

By Chimay

Tonight, the moon and the breeze move with deliberate grace.
 As always, I stand at the north-facing window,
 gazing at the mountain ranges that have long blocked my sight.
 You—left far at the northern edge,
 yet so close, smiling in the depth of my heart.
 Where are you leading my heart now?
 You say, life is but a dream,
 the soul is guided by fate's quiet hand.
 When the karmic wind scatters like clouds,
 everything seems as if it was never meant to stay.
 Each step of life hoped to be written in rainbows,
 yet in truth becomes an ancestry of contradictions.
 Still, to find you—the calm, the beautiful, within and without—
 how much torment must I endure?
 Obvious to oneself, and clear in knowing, you say:
 on this endlessly spinning square of life,
 we have searched for each other for so long.
 Indeed, I have waited,
 seeking you across time's horizon.
 When life wears thin, like a horse's tail,
 only then do you finally arrive.
 Yet, in the end, looking and finding,
 you and my dream—like a rainbow—
 cannot be touched, cannot be grasped.
 You and my karmic residue are like a dream, uncertain.

Yet, under the fate's powerful claws, everything trembles, fragile and helpless.
 Between dreams and reality, what truly belongs to us?
 Apart from these tears, what else remains?
 I have waited for you for thousands of years.

མི་ལམ་ལྷ་བུའི་ལས་འཕྲོ།
 འཆི་མེད་གྲིས་བརྩམས།

ཟླ་འོད་དང་བསིལ་རླུང་སྟོད་གྲིས་བཟུང་བའི་དོ་བུབ།
 བམ་རྒྱན་བཞིན།
 ཁ་བྱང་འཁོར་གྱི་སྐེའུ་ཁྱུང་ནས།
 མཐོང་ལམ་བསྐྱབས་པའི་རི་ཚོགས་ལ་ཡུན་རིང་ཅེར།
 རྒྱང་རིང་བྱང་མཐའ་ན་ལུས་པའི་བྱིད་ཡ།
 ཐག་ཉེ་སྦྱིང་དབུས་ན་འཇུག་པའི་བྱིད།
 ངའི་སེམས་པ་འདི་བྲིད་ནས་གལ་འགོ་འམ།

བྱིད་གྲིས། མི་ཚོ་ནི་མི་ལམ་དང་མཚུངས་ལ།
 སེམས་པ་བྲིད་སྟངས་དེ་ལ་ལས་དབང་དུ་བརྒྱན།
 ཡོད་ཚད། ལས་རླུང་གིས་ཅི་མི་སྟམ་པར་རྒྱུན་སྲུང་བཞིན་གཏོར་དུས།
 མི་ཚོའི་སོམ་སྟབས་རེ་རེ།
 འཇའ་ཚོན་རྒྱང་རྒྱང་གིས་བྲི་རྒྱ་བྱུང་ན་བསམས་ཀྱང་།
 དེ་ནི་གདོད་ནས་འགལ་འདུའི་སྲུང་པོ་ཉིད། ཡིན་ནའང་།
 ངའི་སྤྱི་ནང་གསང་གསུམ་ན་བག་ཡངས་དང་མཛེས་སྟུག་གི་འཕྲོ་བའི་བྱིད་རང་བཅའ་སྤྱིར།
 ད་དུང་ཡང་ལམ་གྱི་མཐར་གཅོད་ཀྱི་ཚོད་ལྷང་དགོས་ཨང་།

རང་ལ་གསལ་བཞིན་དུ། རང་གིས་རྟོགས་བཞིན་དུ།
 བྱིད་གྲིས། ཐོག་མཐའ་བལ་བའི་འཁོར་བའི་ཐང་ཆེན་འདི་ནས།
 ང་ཚོས་ཕན་ཚུན་བཅའ་ནས་ཡུན་རིང་སོང་ཟེར།
 འོ་མ། ངས་བྱིད་ལ་བསྐྱབས་ཤིང་བྱིད་རང་བཅའ་ནས་ཡུན་རིང་འགོར་སོང་།
 ཚོ་སྟོག་འདི་ན་རྩ་བའི་བཞིན་དུ་ཉག་པ་དུས།
 ད་གཟོད་བྱིད་རང་གཞི་ནས་བསྐྱབས་སོང་།

ཡིན་ནའང་། བཅའ་ཅིང་བཅའ་པའི་མཐའ་མར་རྟེན་པ་ནི།
 རྣམ་བཞིན་འཇའ་ཚོན་བཞིན་འཛིན་རེག་བལ་བའི་བྱིད་དང་ངའི་མི་ལམ།
 མི་ལམ་བཞིན་སྟོང་ལ་མ་ངེས་པའི་བྱིད་དང་ངའི་ལས་འཕྲོ།
 རེད་དེ། རྒྱག་མེད་ལས་དབང་བཅོན་པོའི་སྤྲེར་འོག་ན།
 ཡོད་ཚད་ནི་དེ་འདྲའི་སྐྱབས་མེད་དང་ཉམ་རྒྱུང་གིས་འདར།

མི་ལམ་དང་མངོན་སུམ་བར་ན།
ང་ཚོར་དབང་ངེས་པའང་སྤར་བཞིན།
མཆི་མ་ཁྱོར་བ་གང་ལས་ཅི་ཞིག་ལྷག་ཡོད་དམ།
ངས་བསྐལ་བ་སྟོང་ལ་བརྟུགས་པའི་བྱིད་ཨང་།

Me and My Destiny

By Chimay

As before, this primitive world is deserted.
As before, our destiny is entrusted to Khadhak.
The tragedy of my life and yours
is wandering over the hills into the mountains.

In this life of repetition,
our dreams are marred by
milk-taste and dung-mud,
our youth's beauty has waned
between repetitive dreams,
the blue-black heart ages despairing.

Hey—
Just putting resentment into song,
one mustn't entrust all to a lonesome heart,
our forefathers bestowed inherited wisdom,
there is no need to dissolve everything in there,
time has given me self-esteem's strength.

Yes—
In the sky-earth's shaking upsurge,
for freedom and equality,
the tepid blood flows in my heart,
offering a new story for this century.

ང་དང་ངའི་ལས་དབང་།
འཆི་མེད་གྱིས་བརྩམས།

གདོད་མའི་འཇིག་རྟེན་འདི་སྐར་བཞིན་སྟོང་གི་ལེར།
ང་ཚོའི་ལས་དབང་ཡང་སྐར་བཞིན་ཁ་བཏགས་ལ་བཙོལ།
ཁྱོད་དང་བདག་གི་སྐྱོ་གར་གི་རྣམ་ཐར།
རྗེ་ཁ་དང་རི་ཁར་རབས་ནས་རབས་སུ་རྒྱ།

བསྐྱར་སྒྲོམ་གི་འཚོ་བའི་ཁྲོད་ནས་ང་ཚོའི་མི་ལམ་ལ་ཚོ་དྲེག་ཆགས།
འོ་དྲི་དང་མྱི་འདམ་ཁྲོད་དུ་ང་ཚོའི་ལང་ཚོར་མཚར་སྤྲུག་ཉམས།
བསྐྱར་སྒྲོམ་གི་མི་ལམ་བར་ནས་མཐིང་མདོག་གི་སེམས་པ་རེ་ཆད་ངང་གས།

གྲི། སྤྲུག་ཡུས་གཞས་ལ་བཀྱག་པ་ཙམ་གྱིས།
ཡོད་ཚད་ཁེར་རྒྱུ་གི་སེམས་པར་སྒྲོམ་མི་དགོས་ཏེ།
ཡབ་མེས་གྱིས་ཤེས་རབ་གི་མིག་རྒྱུང་གནང་ཡོད།
ཐམས་ཅད་དེ་ལ་སྤྲོམ་དོན་མེད་དེ།
དུས་རབས་གྱིས་རང་གཅེས་གི་མངའ་ཐང་བྱིན་ཡོད།

རེད་ལགས།
གནམ་ས་འཕོ་འགྲུར་འབྲུང་བའི་ཚ་རྒྱབས་གི་ཁྲོད་ནས།
རང་དབང་དང་འདྲ་མཉམ་གི་ཆེད་དུ།
སྡིང་ཁོང་ན་རྒྱ་བའི་རྒྱུངས་ཁྲག་དོན་མོས།
དུས་རབས་འདི་ལ་གཏམ་རྒྱུད་གསར་བ་ཞིག་འབྱུང།

I Am Waiting in the Snow

By Chimay

This year, there are many snowfalls,
ice-like wind freezes mind and body.
When will my spring come?

A long, cold road of snow
rises in my mind—
heatless tears freeze at the corners of my eyes.

Winter months bring blizzards of blurry dreams,
telling stories of collected sorrows,
kept warm within the compressed chests.

In those long winter months,
the icy wind blasts wildly,
how similar to our farewell!

This winter, the wind pierces the heart.
For the fate of an orphan,
I shed tears to freeze again and again.

For uncountable times I lose myself
thinking of your departure, yet, still pondering,
what would be the righteous thing to say?

In my pursuit of the vulture's flight, after
my cuckoos' travel to south Monpas,
are there any winged minds—

Or any strengthened spines,
or worthwhile, inclined ears,
true heart to heart companions,
still in existence?

There are also summer months too, like April,
with long flute sounds of soft and gentle dusk,
all delightful. Why do I no longer remember them?

This winter, snow covers both inside and out,
fitting the moaning melancholy
of a lonesome soul.

This season, conscious of how minds freeze,
thumbs press wounds, those who press wounds,
shed tears. Apart from us, who else?

At a place where snow's tempests roar,
where frigid winds howl,
where minds hold fire in meditation,
I still wait like this...

ངས་ཁ་བའི་ཁྲོད་ན་བསྐྱུགས་ནས་ཡོད།
འཆི་མེད་གྲིས་བརྩམས།

ཁ་བ་འབབ་ཐེངས་མང་བའི་ད་ལོ།
ལྷས་སེམས་འབྲུག་པས་བསྐྱེད་པའི་ད་ལོ།
ཀྱུ་རའི་དབྱིད་ཀ་ག་རུས་བསྐྱེད་གྲིད།

གང་ཤར་ཤར་གྱི་གངས་ལམ་རིང་མོ་སེམས་ལ་འཐེན་པས།
ཚ་རེག་བལ་བའི་མཆི་མ། མིག་རྒྱང་ན་ཆབ་རོམ་རུ་གྱུར།

མི་ལམ་རབ་རིབ་གྲིས་བསྐྱུལ་བའི་དགུན་ཟླ་སྐྱེ་མོ།
སྐྱོ་གདུང་བྱང་ཁོག་ལ་བསྐྱིལ་ཚུལ་གྱི་གཏམ་རྒྱུད་ཉིལ་པོ་ཞིག
གང་རར་ལྟག་རུ་མོད་པའི་དགུན་ཟླ་རིང་མོ།
ང་རང་ཁྱེད་དང་གྲིས་ཚུལ་དང་ཡང་ཅི་འདྲའི་མཚུངས་ཨང་།

ལྟགས་རྒྱང་སེམས་ལ་གཟུན་པའི་ད་ལོའི་དགུན་ཁར།
ངས་དུ་སྐྱུག་ཅིག་གི་ལས་དབང་ལ་མཆི་མ་ཡང་ཡང་གཏོར་ཅིང།
ངས་ཁྱེད་རང་བཞུད་སྐྱངས་ལ།
བསམ་གཞིག་དང་བསམ་གཞིག་གིས་ཉིན་ཞག་ག་ཚོད་མཐུད་ཡོད་ཨང་།
ཡིན་ནའང་། ཡིན་མདོག་གིས་འཚོ་བའི་ངས།
ཡང་སྐྱིང་། ཅི་ཞིག་བརྗོད་ན་འོས་སམ།

ངའི་ཚོད་པོས་དབྱིངས་རིམ་བསྐྱེགས་ཤུལ་ན།
ངའི་ཁུ་བྱུག་སྟོ་མོན་འགྲིམས་ཤུལ་ན།
ད་རུང་སྟོ་གཤོག་ཐོགས་པའི། སྐལ་ཚོགས་སྲ་བའི།
ན་བ་སྐྱུགས་ཉི་ཉན་རུང་བའི། སེམས་དང་སེམས་པ་སྐྱེན་ཚོག་པའི།
གང་དང་ཅི་ཡོད།
ད་རུང་དབྱར་ཟླ་བཞི་པ་ལྟ་བུའི། ད་རུང་སྟོད་ཀྱི་རྒྱང་འབྲུད་ལྟ་བུའི།
ནེམ་ཤིག་ཤིག་རུངས་ལྟང་ལྟང་གི་ཡོད་ཚོད་ཀྱང་།
ངས་ཅིའི་ཕྱིར་མི་དྲན་ཨང་།

ཁ་བས་ཕྱི་ནང་གཡོགས་པའི་ད་ལོའི་དགུན་ཁ།
ཁེར་རྒྱང་གི་རྣམ་ཤེས་ཤིག་ལ་སྐྱོ་ཡུས་ཤིན་རུ་མོད་པའི་རུས་ཚོགས་རེད།
རུས་ཚོགས་འདྲིར། སེམས་པ་འཁེང་ཚུལ་ང་ཚོ་ཁོ་ནར་གསལ་ཞིང་།
རུས་ཚོགས་འདྲིར། མ་ཁ་མཐེབ་འོན་ཀྱིས་མཆི་མ་འཐུང་མཁན་ཡང་།
ང་ཚོ་ལས་སུ།

ཁ་བ་མོད་ས་ན། གང་རྒྱང་འཕྲོབ་ས་ན།
མེ་ཡི་སྤང་བོ་དེ་མིང་ལ་སྐྱོན་གྱིན།
ངས་འདི་ལྟར་བརྒྱགས་ནས་ཡོད།

Bibliography

- Chimay. “Rmi lam lta bu’i las ’phro.” In *Zla ba’i rmi lam*, 97–102. Ziling: Mtsho sngon mi rigs dpe skrun khang.
- . 2012. “Nga dang nga’i las dbang.” *Zla ba’i rmi lam*, 159–161. Ziling: Mtsho sngon mi rigs dpe skrun khang.
- . 2012. “Ngas kha ba’i khrod na bsgugs nas yod.” In *Zla ba’i rmi lam*, 153–155. Ziling: Mtsho sngon mi rigs dpe skrun khang.